

ikke lykkes Skattemyndighederne at paagribe den i Foretagelsesøjeblikket, vil den som Regel undslippe, uden at der er nogen Udsigt til, at den bliver opdaget i Fremtiden, og derfor er det altid mere tvivlsomt, om man faar Omsætningsafgiften ind. Det er den praktiske Grund, der kunde tale for at lægge Hovedvægten paa Udstedelsesstemplet, at gøre det saa stort som muligt og saa tage mindre Hensyn til Omsætningsafgiften. Nu mener jeg ikke, at den Emissionsstempelelæggelse, vi har, er tilstrækkelig stor — jeg har allerede erindret om, at jeg selv foreslog den højere —, og jeg vilde uden Betænkning gaa højere endnu. Det kan man ogsaa anføre fremmede Lovgivninger for. I Tyskland og Frankrig er den jo ikke saa lidt højere, flere Gange højere end her, og de Grunde, som har givet Anledning til saa stærke Klager i disse Lande over denne Stempelafgifts Højde, gælder ikke i saa høj Grad for os. Udstedelsesstemplets Højde kan jo i de Lande, som har de store, ledende Børser, paa en uheldig Maade paavirke det Forhold, hvori den internationale Kapital søger Placering i vedkommende Lande; denne kan jages bort ved et overordentlig højt Udstedelsesstempel. Men alle disse Grunde eksisterer jo ikke paa den Maade for os; jeg tror derfor, at i og for sig kunde vort Udstedelsesstempel godt sættes op over de $\frac{2}{3}$ pCt., vi har, og jeg vil benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Finansminister, om han ikke kunde være med til en saadan Forhøjelse, da vi jo er ganske enige om, at det ikke skadede, om vi kunde faa endnu højere Indtægt ud af denne Lov. Jeg ser ikke, hvad der skulde være til Hinder for, at man gik til en saadan Forøgelse af Udstedelsesstemplet indenfor rimelige Grænser, og her vilde vi altsaa være nogenlunde sikre paa at faa det hele Beløb ind. Vanskeligheden ved den foreslaaede Skat er jo i det hele, som jeg har nævnt, den, at man let unddrager sig Skatten, i hvert Tilfælde, naar denne kommer op i nogenlunde Højde. Derfor har den højtærede Finansminister ogsaa maattet gaa til at foreslaa ret skrappe og indgribende Kontrolbestemmelser, og i den Henseende er jeg ganske enig med ham; thi naar man skal have en Afgift som denne, er man nødt til at indføre en Kontrol, der er saa skrap, at den kan virke ret generende for dem, der skal underkaste sig den; det er ganske nødvendigt. Jeg kan heller ikke være med til, at der skulde være nogen Rime-

lighed i at tillade Bytte og Overdragelse af Aktier mellem private, uden at disse blev inddraget under Skatten; thi det vilde være den sikreste Vej til at faa det hele til at løbe ud i Sandet ved at lede hele denne Omsætning bort fra de nuværende Former. Nej, Afgiften maa omfatte alle, og skønt jeg for min Part ikke gør mig store Forestillinger om den Effektivitet, der kan blive i Kontrollen overfor private, er det ganske nødvendigt, at den er der, og den maa ogsaa omfatte saavel Banker som Vekselerere og omfatte dem i lige Grad. Jeg glæder mig over, at den højtærede Finansminister her har sidestillet Banker og Vekselerere, og mener, at det er et Træk i Loven, som vi skal opret-

holde. Kontrollen skal jo ligge i, at der udfærdiges skriftlige Opgørelser i en bestemt Form, og det er denne Opgørelse, der er Bærer af Skatten, der altsaa bærer Stempelpligten. Jeg haaber, at vi ved Hjælp af de Kontrolbestemmelser, som her er foreslaaede, kan naa til nogen Forhøjelse af Afgiften. Jeg er ikke blind for, at der, som sagt, er Grænser, som man ikke maa gaa over; det viser jo ogsaa disse Afgifters Historie andre Steder, at kommer man for højt op, saa opnaar man det modsatte af, hvad der var tilsigtet. Men jeg skulde dog mene, at man hos os maatte kunne komme noget højere end til det foreslaaede Stempel af $1\frac{1}{2}$ pro mille, i hvert Fald op til 2den Klasses Stemplet, som jo paahviler andre Omsætninger af rørlig Ejendom, det vil altsaa sige 2 pro mille, og jeg skulde i alt Fald se det med Glæde, om man kunde komme endnu noget højere op. I det Udvalg, som vil blive nedsat om Sagen, vil der altsaa fra mine Meningsfællers og min Side blive forsøgt at komme saa langt i den Retning, som det er muligt, uden at udsætte sig for at miste en stor Del af det Udbytte, Skatten ellers kunde bringe, og det vil jeg være saa meget mere stemt for, som jeg ikke tror paa, at den højtærede Finansminister med den Skattesats, han foreslaar, vil faa det Beløb ud af Skatten, som han anslaar den til. Det tror jeg ikke. Ja, han vil faa det, og endogsaa faa meget mere i det Aar, der ligger for os, forudsat at det bliver, som Aaret 1915 har været, hvilket jeg dog ikke rigtig tror paa. Skulde det blive saaledes, og skulde Københavns Børs blive i samme Grad et Spillehelvede, som den har været i 1915, er det klart, at der vil komme væsentlig mere ind, end den højtærede Minister har